

رشد و توسعه اجتماعی — اقتصادی کشور در سطح ملی نیازمند به بهره‌گیری و بهره‌برداری دقیق از همه امکانات و ذخایر و نیروهای مادی و معنوی می‌باشد.

سناریوهای متفاوت و گاه متصادی برای دستیابی به مقوله فوق طراحی گردیده، و هر نظریه در سطح وسیعی نیز انجام و پیگیری و اجرا شده است که بیانگر فعالیت مجددانه انسانها و گروههای اجتماعی و عقاید و گرایشات فکری مختلف جهت سیر به مراحل ترقی و تکامل جوامع می‌باشد. آنچه که در رشد و توسعه روستائی

شناسانی عوامل و عناصر اصلی و فرعی در شکل دادن به تاکیکهای اجرائی موضوع می‌باشد.

در مجموعه این مطالعه سعی می‌گردد ضمن بیان مختصری پیرامون استراتژی رشد و توسعه روستائی به اهرمهای مناسب توسعه روستائی کشور در راستای عوامل زمینه ساز آن اشاره گردد.

از آنجاییکه در پی طرح موضوع مشخص و بدون ابهامی از مقوله توسعه روستائی هستیم بنظر رسید تا چند محور اساسی از مقوله توسعه روستائی که تا حدودی موضوعات فوق را دربر می‌گیرد را بشرح زیر مورد ملاحظه و مطالعه قرار دهیم:

۱— مهاجرت و توسعه

تا چند سال قبل تصور می‌شد که مهاجرت از روستا به شهر و دیگر مهاجرتهای داخلی فرایندی طبیعی است که کارگران اضافی بتدربیغ از بخش روستایی خارج و نیروی کار مورد نیاز برای رشد صنعتی شهری، تأمین می‌شود.

تصویر این بود که این جریان از نظر اجتماعی مفید است، زیرا فرض می‌شد چون در کشاورزی و مناطق روستائی نوعی بیکاری مخفی وجود دارد و تولید نهایی^۱ اجتماعی این نیروها اغلب صفر است به مکانهایی که تولید نهایی آنها نه تنها مثبت بلکه در نتیجه تراکم سرمایه و پیشرفت تکنولوژی، بسرعت در حال رشد است جایجا می‌شود. و توجه اغلب اقتصاددانان معتقد به این نظریه، به سیاستهایی بود که نیروی کار را آزاد و جریان مهاجرت را افزایش دهد و همچنین آنها خروج نیروی کار کشاورزی را جهت افزایش بهره‌وری در این بخش مورد تأیید و تأکید قرار میدادند.

معروفترین مدل توسعه که حداقل بطور تلویحی جریان انتقال نیروی کار را از روستا بشهر موردن توجه قرار داده است توسط آرتوپلوبیس مطرح شد و سپس این مدل را رانیسونی تکمیل کردند. اهمیت این الگودار ارزش فکری آن نیست. بلکه ناشی از قدرت آن در توجیه تاریخ اقتصادی و توجیه چگونگی رشد اقتصادی کشورهای توسعه یافته است مدل لوئیس در اوخر دهه ۱۹۵۰ و اویل دهه ۱۹۶۰ نظریه عمومی پذیرفته شده در جریان توسعه کشورهای جهان سوم، که نیروی کار اضافی داشتند، شد. برحسب مدل لوئیس اقتصاد از دو بخش تشکیل می‌شود: (الف) بخش معیشتی روستایی که بازده تولیدی صفر و یا بسیار پائین است، (ب) بخش صنعتی شهری نوین که دارای بازده تولیدی بالایی است و نیروی کار بتدریج از بخش معیشتی به آن منتقل می‌شود.

تأکید اولیه مدل هم بر جریان انتقال نیروی

مقدمه‌ای بر توسعه روستائی

مهاجرت و توسعه

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرنگی
پرتال جامع علوم انسانی

۲— ضرورت توسعه روستائی در ایران

۳— شناسانی عاملهای تعیین کننده در استراتژی توسعه روستائی

در بررسی محور اول، با بیان نظریه‌ای پیرامون مهاجرت و توسعه شهری، دربی تأمین این هدف خواهیم بود که بی توجیهی به استراتژی توسعه روستائی در کشورهای جهان سوم سیاست مطلوب را از آینده مناطق و جوامع محروم روستائی کشور به تصویر می‌کشد قابل بحث و بررسی همه جانبه می‌باشد. و آنچه را که تحت عنوان توسعه روستائی موردنظر قرار خواهیم داد عبارت از تبیین یک استراتژی کارا جهت تحقیق رشد و توسعه جوامع و مناطق روستائی، و جستجوی جهت یافتن شیوه‌های چگونگی انجام زمینه تحقیق توسعه روستائی و

می‌تواند مد نظر باشد، در ابتدا شناسایی هدف این استراتژی بلند مدت و سپس شناسایی زمینه‌های تحقق و حرکت نیروها و عاملهای شتاب دهنده خواهد بود.

استراتژی توسعه روستائی که نمائی مطلوب را از آینده مناطق و جوامع محروم روستائی کشور به تصویر می‌کشد قابل بحث و بررسی همه جانبه می‌باشد. و آنچه را که تحت عنوان توسعه روستائی موردنظر قرار خواهیم داد عبارت از تبیین یک استراتژی کارا جهت تحقیق رشد و توسعه جوامع و مناطق روستائی، و جستجوی جهت یافتن شیوه‌های چگونگی انجام زمینه تحقیق توسعه روستائی و

فرض بر اینست که سودهای اضافی حاصله توسط صاحبان سرمایه مجدداً سرمایه گذاری شده و مشاغل جدیدی ایجاد می‌کند حال اگر سرمایه گذاریهای جدید آنطور که لوئیس فرض کرده بدليل سرمایه بر بودن نوع تکنولوژی و یا غیره به تناسب قادر به جذب افزایش نیروی کار جدید نشود نیروهای مهاجر همچنان بصورت بالقوه بیکار، اینبار در شهرها سرگردان خواهند ماند. تجربه نیز نشان داده است که اگرچه در مواردی تولید کل بالا رفته اما کل مزد و اشتغال جدید ثابت مانده، و سود اضافی فقط عاید صاحبان سرمایه شده است.

سرمایه، توسعه بیشتر صنعت را بدبناهی دارد و توسعه صنعت باعث جذب کارگران بیکار کشاورزی شده و این ماجرا تا آنجا ادامه دارد که بیکاری مخفی در کشاورزی از بین رفته و نتیجتاً بازده نیروی کار در هر دو بخش برابر می‌شود.

نقد نظریه مهاجرت و توسعه

اگر در گذشته توجه اقتصاددانان برآزادسازی نیروی انسانی از مناطق روستایی و تشویق مهاجرت به شهرها بود در مقابل این دیدگاه تجربه بسیاری از کشورهای جهان سوم بخوبی روشن ساخته است که آهنگ مهاجرت از روستا به شهر از

کار و هم بر رشد اشتغال در بخش نوین است. انتقال نیروی کار و رشد اشتغال شهری هردو بوسیله گسترش تولید در بخش نوین فراهم می‌شود. سرعت انتقال نیروی کار و رشد اشتغال بوسیله نرخ تراکم سرمایه صنعتی در بخش نوین تعیین می‌شود. چنین سرمایه گذاریهای بوسیله مازاد سود بخش نوین پس از پرداخت دستمزدها و براساس این فرض که سرمایه دار تمام سودش را مجدداً سرمایه گذاری می‌کند، امکان پذیر می‌شود. وبالاخره فرض می‌شود که سطح دستمزدها در بخش کشاورزی سنتی تعیین می‌شود. لوئیس فرض می‌کند که مزدهای شهری باید حداقل ۳۰ درصد از

فرض غیر واقعی دیگر در فرضیه لوئیس، تصور ثابت ماندن مزدهای واقعی شهری است که گویا تا نقطه اتمام عرضه نیروی کار روستایی ادامه می‌پابد در حالی که یکی از خصوصیات کشورهای در حال توسعه گرایش مزدها به افزایش، حتی با وجود بیکاری آشکار می‌باشد.

اگر این فرضیه را قبول کنیم که نیروی کار فراوان با مزد ثابت، از بخش کشاورزی به صنعت حرکت می‌کند و موجبات رشد صنعت را فراهم می‌آورد. بر احتی می‌توان توضیح داد که چرا مرحله جهش در توسعه اقتصادی بعد توقف می‌رسد! توضیح اینکه علت به حد توقف رسیدن مرحله

آهنگ ایجاد مشاغل شهری فرونی یافته و تا حدود زیادی از جذب مؤثر کارگران جدید فراتر رفته و امکان جذب این نیروها از بین رفته است. اقتصاددانان دیگر مهاجرت را جریانی مفید برای حل مسئله تقاضای در حال رشد شهرها برای نیروی کار نمی‌دانند. در مورد مدل لوئیس اگرچه با تجربه تاریخی رشد اقتصادی در غرب مطابقت دارد اما با فرضیاتی همراه است که با عقب ماندگی اکثر کشورهای جهان سوم مقایرت دارد. اولاً مدل بطور تلویحی فرض می‌کند که آهنگ انتقال نیروی کار و ایجاد شغل در بخش شهری مناسب با آهنگ تراکم سرمایه شهری است و

* اگر در گذشته توجه اقتصاددانان برآزادسازی نیروی انسانی از مناطق روستائی و تشویق مهاجرت به شهرها بود در مقابل این دیدگاه، تجربه بسیاری از کشورهای جهان سوم بخوبی روشن ساخته است که آهنگ مهاجرت از روستا به شهر از شهری فرونی یافته است.

* اقتصاددانان دیگر مهاجرت را جریانی مفید برای حل مسئله تقاضای در حال رشد شهرها برای نیروی کار نمی‌دانند.

متوسط درآمد روستایی بیشتر باشد که کارگران را به مهاجرت از مناطق مسکونیشان ترغیب کند. در هر حال فرض می‌شود در سطح ثابت مزد شهری عرضه نیروی کار روستایی کاملاً باکشش است². در این الگو جریان توسعه اقتصادی با افزایش تقاضای کالاهای صنعتی آغاز می‌شود. افزایش تقاضا برای کالاهای صنعتی، توسعه صنعت را ایجاد می‌کند و این فرایند باعث جذب بیکاران کشاورزی می‌شود. پرداخت مزد کم به باقیمانده کارگران کشاورزی باعث می‌شود مزد کارگران صنعتی هم در سطح پائین تعیین شود و صاحبان صنایع سود سرشاری می‌برند و تشکیل

جهش، تمام شدن نیروی کار اضافی کشاورزی است و پس از آن جذب نیروی کار کشاورزی توسط صنعت بدون افزایش مزدها ممکن نخواهد بود.

نکته‌ای دیگر که در نظریه مورد توجه قرار نگرفته از این قرار است که مزد کارگران کشاورزی افزایش می‌یابد و اداره کنندگان کشاورزی ناچار به استفاده از ماشین و تکنولوژی در کشاورزی می‌شوند نکته دیگر اینکه استراتژی صنعتی شدن مناطق شهری با استفاده از نیروی کار ارزان مهاجران روستایی و همچنین بسیاری از کشاورهای جهان سوم صرفه نظر از بی‌عدالتی اجتماعی و غیره، وابستگیهای اقتصادی را نیز کمتر نکرده است.

نتیجه:

۱— در کشورهای پیشرفته صنعتی مهاجرت اغلب معلوم انقلاب صنعتی و توسعه بخش صنعتی بوده در نتیجه این جابجایی جمعیتی، با توسعه اقتصادی اقتصادی این کشورها همراه بوده است در حالیکه در کشورهای جهان سوم این پدیده بیشتر معلوم ورشکستگی بخش کشاورزی اقتصاد روستائی و اقتصاد روستائی و اجرای سیاستهای تقليدی می‌باشد.

* توسعه اجتماعی – اقتصادی در کشورهای جهان سوم، لزوماً از ناحیه تخریب و یا تحلیل و یا فراموشی روستاهای

و تقویت اقتصادی شهرها صورت

نمی‌گیرد.

* آنچه هم اکنون بلحاظ اجتماعی – اقتصادی در کشورهای جهان سوم می‌گذرد قبل از اینکه معلوم یک سیاست هدفدار توسعه باشد بیشتر ناشی از اعمال سیاستهای مقطعي و بدون توجه به بافت اجتماعی – اقتصادی این کشورها بوده است.

* استراتژی توسعه که بر مبنای قطبهای رشد صنعتی و یا توسعه بخش صنعتی در مقابل کشاورزی و یا منحصراً، توسعه بخش کشاورزی استوار است. نه تنها در راستای توسعه روستائی قرار ندارند بلکه سبب تحلیل موجودیت روستاهای نیز می‌شود.

لذا مدل توسعه‌ای می‌تواند در این کشورها موقق باشد که در جهت بسیج استعدادهای بالقوه انسانی با توجه به شرایط این کشورها بطور اعم و ارائه راه حلها در جهت رفع مشکلات کشاورزی و زندگی روستایی (تواماً) و با درنظر گرفتن همه ابعاد توسعه حرکت نماید.

۲— توسعه اجتماعی – اقتصادی در کشورهای جهان سوم، لزوماً از ناحیه تخریب و یا تحلیل و یا فراموشی روستاهای و تقویت بنیه اقتصادی شهرها صورت نمی‌گیرد.

۳— رابطه علت و معلولی بین ساختار سالم اقتصادی و ایجاد شهرهای بزرگ و تضعیف موقعیت روستاهای وجود ندارد.

۴— تخریب و عدم توجه به روستاهای و زندگی اجتماعی روستائیان، سبب تقویت بنیه و سلامت اقتصادی کشورها خصوصاً در جهان سوم نشده است.

۵— جذب نیروی مازاد بخش کشاورزی به شهرها (در جهان سوم)، ارتقاء سطح زندگی همه

ثمربخش خواهد بود.
۷— آنچه هم اکنون بلحاظ اجتماعی – اقتصادی در کشورهای جهان سوم می‌گذرد قبل از اینکه معلوم یک سیاست هدفدار توسعه باشد بیشتر ناشی از اعمال سیاستهای مقطعي و بدون توجه به بافت اجتماعی – اقتصادی این کشورها بوده است. لذا تغییر ساختار فعلی اقتصادی کشورهای جهان سوم از جمله ضروریات و مقدمات یک برنامه توسعه می‌باشد که نگرش به روستا بعنوان مکانی که زمینه سالم تلفیق عوامل تولید را می‌تواند فراهم سازد، نقش عامل مهمی را در تغییر ساختار اقتصادی کشور ایفا خواهد نمود.

بنابراین توسعه روستائی نه یک هدف نهائی در برنامه توسعه ملی می‌باشد که یک هدف استراتژیک در فرایند توسعه بوده و در روند رشد خوبیش تعدادهای مطلوب را بین بخش‌های مختلف اقتصادی از یک سو و قطبهای جمعیتی از سوی دیگر ایجاد می‌نماید. در چنین موقعیتی زمینه تحقق اهداف اجتماعی – اقتصادی توسعه فراهم آمده است.

۲— توسعه کشاورزی در برابر توسعه صنعتی بدبال مطالبی که پیرامون مهاجرت و توسعه در بالا اشاره شد، نظریات دیگری که در واقع همان هدف را دنبال می‌کنند به شکل بخشی نیز مطرح شده است. صرف نظر از اینکه توسعه روستائی، اقتصاد روستائی را پوششی بر اقتصاد کشاورزی دانسته و تنوع فعالیتهای اقتصادی را در روستا توصیه می‌نماید. در بررسی نتایج اعمال نظریه توسعه کشاورزی که در برابر توسعه صنعتی و از دیدگاه بخشی طراحی شده است، در کشورهای جهان سوم، به سیاست توسعه شهری خواهیم رسید. لذا نگرشی هر چند کوتاه به دلائل و توجيهات این نظریه، امکید خواهد بود. بحث پیرامون اولویت بخش کشاورزی یا بخش صنعت موضوع جدیدی نیست این موضوع در طی دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ موضوع اصلی توسعه بود. کشورهای توسعه یافته به بهانه اینکه کشورهای در حال توسعه دچار کمبود مواد غذائی هستند و با افزایش جمعیت این کمبود تشدید می‌شود اولویت را به کشاورزی دادند. منطق آنها در مقدم نمودن کشاورزی تقریباً چنین بود:

اکثریت مردم کشورهای در حال توسعه به کشاورزی و فعالیتهای مربوط به آن اشتغال دارند

* در کشورهای پیشرفته صنعتی مهاجرت اغلب معلوم انقلاب صنعتی و توسعه بخش صنعتی با توسعه اقتصادی جابجایی جمعیتی، با توسعه اقتصادی این کشورها همراه بوده است در حالیکه در کشورهای جهان سوم این پدیده بیشتر معلوم ورشکستگی بخش کشاورزی اقتصاد روستائی و اقتصاد روستائی و اجرای سیاستهای تقليدی می‌باشد.

* توسعه اجتماعی – اقتصادی در کشورهای جهان سوم، لزوماً از ناحیه تخریب و یا تحلیل و یا فراموشی روستاهای

و تقویت اقتصادی شهرها صورت

نمی‌گیرد.

* آنچه هم اکنون بلحاظ اجتماعی – اقتصادی در کشورهای جهان سوم می‌گذرد قبل از اینکه معلوم یک سیاست هدفدار توسعه باشد بیشتر ناشی از اعمال سیاستهای مقطعي و بدون توجه به اوضاع اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی و تاریخی این کشورها می‌باشد.

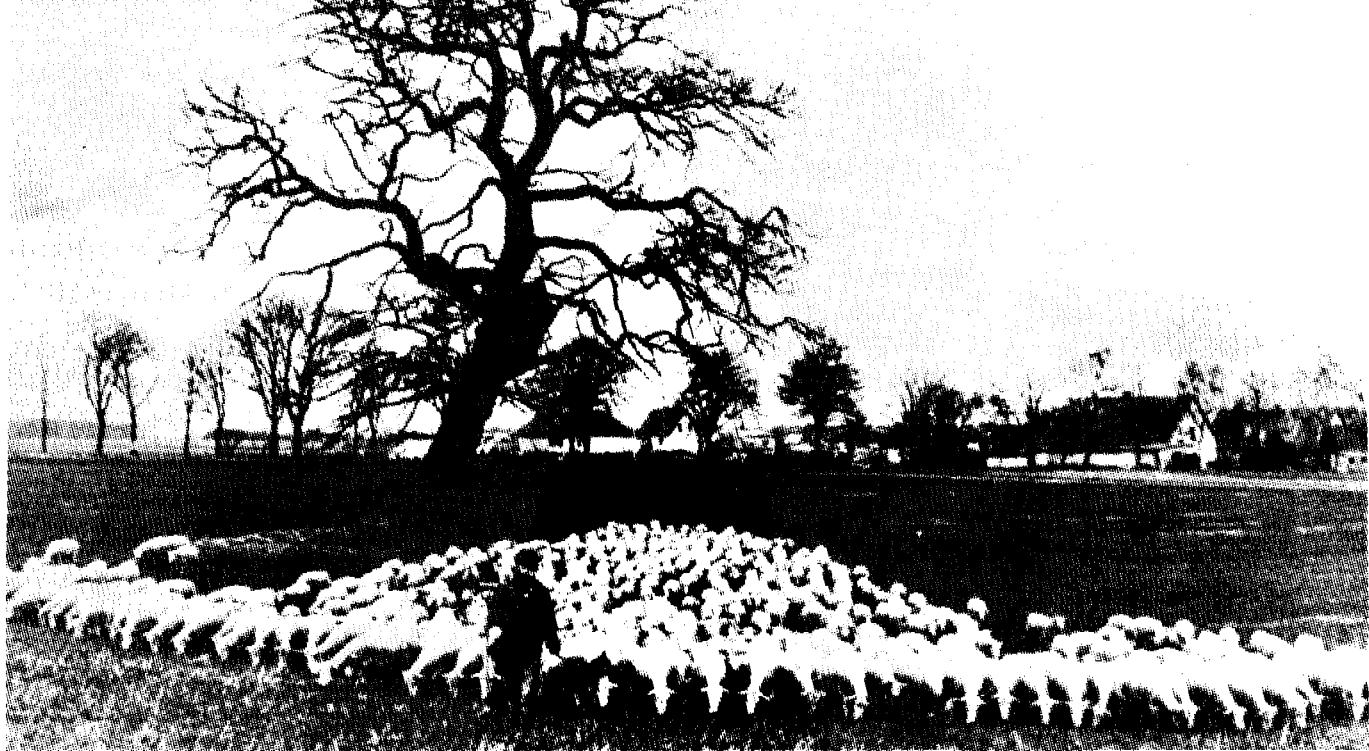
لذا مدل توسعه‌ای می‌تواند در این کشورها موقق باشد که در جهت بسیج استعدادهای بالقوه انسانی با توجه به شرایط این کشورها بطور اعم و ارائه راه حلها در جهت رفع مشکلات کشاورزی و زندگی روستایی (تواماً) و با درنظر گرفتن همه ابعاد توسعه حرکت نماید.

۲— توسعه اجتماعی – اقتصادی در کشورهای جهان سوم، لزوماً از ناحیه تخریب و یا تحلیل و یا فراموشی روستاهای و تقویت بنیه اقتصادی شهرها صورت نمی‌گیرد.

۳— رابطه علت و معلولی بین ساختار سالم اقتصادی و ایجاد شهرهای بزرگ و تضعیف موقعیت روستاهای وجود ندارد.

۴— تخریب و عدم توجه به روستاهای و زندگی اجتماعی روستائیان، سبب تقویت بنیه و سلامت اقتصادی کشورها خصوصاً در جهان سوم نشده است.

۵— جذب نیروی مازاد بخش کشاورزی به شهرها (در جهان سوم)، ارتقاء سطح زندگی همه

موفق نبوده است.

بنابراین استراتژی توسعه که بر مبنای قطبهای رشد صنعتی و یا توسعه بخش صنعتی در مقابل کشاورزی و یا منحصرآ، توسعه بخش کشاورزی استوار است، نه تنها در راستای توسعه روستایی قرار ندارد بلکه سبب تحلیل موجودیت روستاهای نیز می شود.

لذا در این بررسی مختصر، این نتیجه قابل حصول بود که عمدتاً کلیت توسعه روستایی مورد بی توجهی تئوریسین های توسعه در گذشته بوده است و این را شاید بتوان ناشی از نشناختن جوامع کشورهای جهان سوم و یا در حال توسعه دانست.

(ادامه دارد)

زیرنویس

۱- تولید نهانی، تغییرات تولید کل به تغییرات نهاده تعریف شده است ($\frac{\Delta T}{\Delta X}$) (mp) و به عبارت دیگر، میزان تولیدی که با افزایش آخرین عامل تولیدی (مثل نیروی کار)، به تولید کل اضافه می شود.

۲- با کشش بودن یعنی تغییرات کمی در مزد روستاییان سبب افزایش زیادی برای تضاضای کار در شهرها می شود.

۳- مایکل تودارو - ترجمه دکتر فرجادی - توسعه اقتصادی در جهان سوم (وزارت برنامه و پژوهه)

۴- کیندل برگر - ترجمه رضا صدوقی - توسعه اقتصادی - (مدرسه عالی بازرگانی سابق)

اتر تبعیت از شیوه تولید و مصرف کشورهای صنعتی ممکنست اقتصاد روستا روبه رکود رود، اما مسلماً در شهرها تحرک پدید می آید و شهرنشینی هم مبداء رشد اقتصاد کشور است و رابعاً توسعه کشاورزی خود اساساً مستلزم دسترسی به محصولات صنعتی چون کودشیمیائی و ماشینهای کشاورزی است و برای بالا بردن کارآئی کشاورزی ناچار باید اول صنعت را توسعه بخشد. اینان تصور می کردند صنعتی شدن نمی تواند متفاوت از راهی باشد که کشورهای صنعتی پیموده اند.

در اینجا نظریات فوق که عمدتاً با عنایت به رشد بخشهای اقتصادی طراحی شده، واقعیتی را فراموش نموده اند، که کشورهای جهان سوم پس از اجرای سیاستهای توسعه دهه ۱۹۶۰ به بعد، دچار آن گردیدند. مشکلات ناشی از بزرگ شدن بیش از حد شهرها، در مقابل تخریب روستاهای و تحلیل ظرفیتهای تولیدی روستایی، نتایج مستقیم اعمال سیاستهای رشد بخشی بوده است.

هر چند سیاست توسعه کشاورزی هم مورد توجه قرار می گرفته است اما به علت عدم نگرش واقعی به مسائل و مشکلات اجتماعی - اقتصادی تولید کنندگان این بخش، و به عبارت دقیق تر، بعلت عدم توجه اساسی به مشکلات و نارسانی های جامعه انسانی تولید کنندگان بخش کشاورزی، حتی سیاستهای توسعه کشاورزی نیز

لذا برای فعالیتهای کشاورزی آمادگی بهتری را دارا هستند سرمایه گذاری بیشتر برای ازیاد بازدهی در این بخش طبیعتاً منجر به افزایش درآمد اکثریت مردم خواهد شد. افزون نبراین، چنین امری باعث صرفه جویی و افزایش ذخیره ارز خارجی که میتواند صرف توسعه بخشهای دیگر گردد، می شود. کمکهای خارجی نیز می تواند داشت فنی و سایر ملزومات را جهت افزایش محصولات کشاورزی فراهم آورد تجربه کشورهای توسعه یافته نیز دلالت بر این دارند که توسعه کشاورزی، ناگزیر مقدم بر توسعه صنعتی است. اکثریت عظیمی از مردم کشورهای جهان سوم نیز طی دهه ۱۹۷۰ شاهد تحول قابل ملاحظه ای در طرز تلقی اقتصاد انان نسبت به توسعه بودند، تحولی که بر حسب آن عده بسیاری توسعه کشاورزی را امن ناگزیر توسعه ملی دانستند.

در مقابل این، نظریه دیگری اولویت را به صنعتی شدن می دهد: استدلالهای اینان بطور خلاصه از اینقرار است، اولاً چون کشورهای توسعه یافته عموماً صنعتی هستند پس راه رسیدن به توسعه اقتصادی صنعتی شدن است. ثانیاً بازدهی کار در صنعت بالاتر از کشاورزی است، ثالثاً صنعتی شدن دارای مزایای ضمنی (از قبیل توسعه ارتباطات، توسعه آموزشی وغیره) است ولی توسعه کشاورزی این خواص را ندارد. می گویند درست است که بر